ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

៣៣*៤៤

:លាការកំពូល

:ណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

:បខ: ៣៨

:ថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៩

សាលដីកា

:បខ: ២៣៥

:ថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤

នាមនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

១-ឯកឧត្តម	**ឌិត**	**មុន្ទី**	ជាប្រធាន
២-លោក	ជីវ	កេង	ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៣-លោក	វៀល	មួន	ជាចៅក្រម
៤-លោក	ប៉ែន	សារឿន	ជាចៅក្រម
៥-លោក	យស់	សូខឿន	ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

អ្នកស្រី **គួច** **ចន្ធា**

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក **ឈួន** **ចាន់ថា** ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្ដឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៧៥១ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៤១ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍រវាង :

ដើមចោទឈ្មោះ **សួន** **សើន** (ជាចុងបណ្ដឹងសាទុក្ខ) អាយុ៥៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ ធ្វើចំការ ទីលំនៅភូមិទី១ ឃុំខ្សាម ស្រុកកំពង់ឆ្នាំង ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។ ឪពុកឈ្មោះសួន "ស" ម្ដាយឈ្មោះងួន ហុង "ស" ។

ចុងចំលើយឈ្មោះ **ជា** **រុំ** (ជាម្ចាស់បណ្ដឹងសាទុក្ខ) អាយុ៥៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ គ្រូបង្រៀន ទីលំនៅភូមិទី១ ឃុំខ្សាម ស្រុក-ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។ ឪពុកឈ្មោះមាឃ សៀង "រ" ម្ដាយឈ្មោះកើត ហ៊ុន "រ" ។

<u>កម្មវត្ថុបណ្ដឹង</u> : ប្ដឹងទាមទារដីភូមិ .

បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ៤៣៣៧ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់លោក ជា រុំ

បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសំរេចនៃសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣៨ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១០-១២-៩៦ របស់លោកសួន ស៊ើន ថា ចំពោះដីទំនាស់ទំហំ ៤,៥០ម គុណ ២ម ខ្លួនបានគ្រប់គ្រងហើយ ធ្វើតូបលក់ឥវ៉ាន់តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ រហូតដល់ឆ្នាំ១៩៩៦ ត្រូវរដ្ឋឱ្យរុះរើជញ្ជាំង និងដំបូល ព្រោះប៉ះពាល់សោភ័ណភាព លុះដល់ខែ៦ ឆ្នាំ១៩៩៦ ឈ្មោះមាឃ អៀង បានយកបង្គោលរបងមកបោះចំពាក់កណ្តាលដីដោយមិនឱ្យគ្រួសារខ្លួនលក់ដូរ បានតទៅទៀត ខ្លួនបានប្តឹងទៅមេឃុំខ្សាម ឈ្មោះមាឃ អៀង ក៏ពុំព្រមឱ្យដែរ ។ ហេតុនេះទើបខ្លួនប្តឹងមកតុលាការដើម្បីប្តឹងសុំទាមទារដីភូមិទំហំ ៤,៥០ម គុណ ២ម ឱ្យទៅឈ្មោះមាឃ អៀង រុះរើរបងចេញ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៤ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទចុះថ្ងៃទី១០-១២-៩៦មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២-ប្រគល់ដីទំហំ១១,០៥០៤ម² ខាងកើតទល់ឈ្មោះសាំង សិរីវឌ្ឍ ខាងត្បូងទល់ផ្លូវជាតិលេខ៥ ខាងលិច និងខាងជើងទល់ឈ្មោះមាន អៀង ឱ្យទៅឈ្មោះមាឃ អៀង តែមិនអនុញ្ញាតិឱ្យសាងសង់សំណង់អ្វីលើដីនោះឡើយ ។

៣-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្វឹង ១៨០០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ២០០៛ ប្រាក់ចំណាយក្នុងការស៊ើបសួរ ៥.០០០៛ បូកសរុប៧.០០០៛ ប្រាក់នេះបានកាត់យកពីដើមចោទដែលបានបង់ទុករួចហើយ កាលបើហួសឧទ្ធរណ៍បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះសួន ស៊ើន បង់ពន្ធសមាមាត្របន្ថែមទៀតស្មើ $\frac{១គុណ៣០០.០០០៛}{១០០}$ ស្មើ ៣.០០០៛ ប្រាក់នេះដាក់ចូលថវិកាជាតិ ៨០ភាគរយ គឺស្មើ២.៤០០៛ និងបានជាក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ២០ភាគរយ គឺស្មើ៦០០៛។

តាមមាត្រា ១-២-៥ នៃច្បាប់ភូមិបាល ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែ១០ ឆ្នាំ១៩៩៣ ។ និងតាមលិខិតជំរាបរបស់ក្រសួងសាធារណៈការ និងដឹកជញ្ជូនលេខ ២០២១ សក៤ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែ៨ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ។

សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ ជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី បើគូក្តីណាមិនសុខចិត្តមានសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍រយៈពេល ២ខែ តាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ១០៤ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់លោកសួនស៊ើន ដែលប្តឹងជំទាស់នឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៤ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការ

ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង លើសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧៥១ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី០៦-០៣-១៩៩៨ របស់ឈ្មោះសួន សើន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៤ ចុះថ្ងៃទី១២-០២-១៩៩៨ របស់តុលាការខេត្តកំពង់ឆ្នាំងចោលជាអសារបង់ ។

៣-ប្រគល់ដីទំនាស់រវាងឈ្មោះសួន សើន និងឈ្មោះ ជារុំ ស្ថិតនៅក្នុងភូមិទី១ ឃុំខ្សាម ស្រុកកំពង់ឆ្នាំង ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ដែលមានព្រំប្រទល់ខាងត្បូង២,១៤ម ខាងជើង២,២០ម ខាងលិច៥,២០ម និងខាងកើត ៥ម មានទំហំ អេស$_២$ ស្មើ៥,៥៦៣៦ម^២ តាមប្លង់ចុះថ្ងៃទី១០-១២-១៩៩៧ របស់ប្រធានការិយាល័យភូមិបាលស្រុកកំពង់ឆ្នាំង ទៅឱ្យឈ្មោះសួន សើន កាន់កាប់ និងគ្រប់គ្រងជាកម្មសិទ្ធិតទៅ នៅពេលដែលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ ។

៤-សំរេចកាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៣.០០០៛ ដែលដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានបង់ទុករួចហើយ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្លឹង ២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ៤៥០៛ រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ និង អាជ្ញាធរតុលាការ ១០.០០០៛ សរុប ១៣.០០០៛ ។ កាលបើហួសកំណត់ប្តឹងសាទុក្ខបង្គាប់ឱ្យឈ្មោះជា រុំ សងប្រាក់ចំនួន១៣.០០០៛ នេះទៅដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍វិញ បង្គាប់ឱ្យបង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយលើតំលៃដីដែលបានសំរេចក្នុងចំណុចទី៣ នៃសាលដីកានេះ គឺ៨០ភាគរយ បង់ចូលថវិការដ្ឋ និង ២០ភាគរយបានជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ។

៥-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី ។ បើកផ្លូវសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤៣៧ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់លោកជា រុំ បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសំរេចនៃសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិនា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់លោកជា រុំ ។

បានឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី ០២ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់លោក សួន សើន ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ២៣២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការកំពូល ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៤៣៧ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់លោក ជា រុំ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២-តំកល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧៥១ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់

សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីចំនួន១៩.០០០៛ ដែលលោកជា រ៉ុ បានបង់រួចហើយ គឺ :

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី និង ពន្ធហ្វ្លឹងចំនួន ៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សំរាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

-ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប១៩.០០០៛ ។

បង្គាប់ឱ្យលោក ជា រ៉ុ បង់ពន្ធសមាមាត្រតាមការកំណត់របស់សាលាឧទ្ធរណ៍

៤-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩ ។

បានឃើញពាក្យបណ្ដឹងរបស់ឈ្មោះជា រ៉ុ ចុះថ្ងៃទី០២-៦-២០០៤ ដែលសុំបកស្រាយសាលដីកាលេខ ២៣២ ចុះថ្ងៃទី២៨-១២-១៩៩៩ របស់តុលាការកំពូល ។

បានស្ដាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា :

- ពាក្យបណ្ដឹងរបស់លោកជារ៉ុ ប្ដឹងសុំឱ្យតុលាការកំពូល បកស្រាយសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ២៣២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្ថិតនៅក្នុងកំណត់ច្បាប់ គប្បីលើកយកមកពិនិត្យពិចារណា ។

- តាមសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍លេខ ៧៥១ ចុះថ្ងៃទី៣០-១១-១៩៩៨ ដែលតុលាការកំពូល សំរេចតម្កល់ទុកជាបានការនោះ ឃើញថា មានការភ័ន្តច្រឡំ ផ្នែកសំភារៈ ដែលតុលាការកំពូល អាចកែតំរូវបាន ។

អាស្រ័យហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះសំរេចតាមច្បាប់ ។

- ក្រោយពីបានស្ដាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

- ក្រោយពីបានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ .

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា ពាក្យបណ្ដឹងរបស់លោក ជា រ៉ុ ចុះថ្ងៃទី០២-៦-២០០៤ ដែលសុំបកស្រាយសាលដីការបស់តុលាការកំពូលលេខ ២៣២ ចុះថ្ងៃទី២៨-១២-១៩៩៩ ធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើកយករឿងនេះមកជំនុំជំរះ និងបកស្រាយបាន ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលតុលាការកំពូលសំរេចតម្កល់ទុកជាបានការនោះ បានបញ្ជាក់ថា ដីដែលប្រគល់ឱ្យឈ្មោះសួន សើន នោះ មានព្រំប្រទល់ខាងត្បូង ២,១៤ម, ខាងជើង ២,២០ម ,ខាងលិច ៥,២០ម និងខាងកើត ៥ម ប៉ុន្តែបែរជាសរសេរថា មានទំហំ S_2 =៥,៥៦៣៦ម² ទៅវិញ ។ បើគិតតាមជ្រុងនីមួយ គឺមានទំហំ $S_t=S_1+S_2$

=៥.៤៨៦៨ម^{២}+៥.៥៦៣៦ម^{២}=១១.០៥០៤ម^{២} ពុំមែន ស្មើនឹង S_2=៥.៥៦៣៦ម^{២} ទេ (តាមគំនូសប្លង់ចុះថ្ងៃទី១០-១២-១៩៩៧ របស់ការិយាល័យភូមិបាលស្រុកំពង់ត្រាច។ ដូច្នេះដោយសារកំហុសនេះ ជាកំហុសផ្នែកសំភារៈ គប្បីតុលាការកំពូលធ្វើការកែតំរូវទំហំដីទំនាស់ ពី S_2=៥,៥៦៣៦ម^{២} មកជា S_t= S_1+S_2=១១,០៥០៤ម^{២} វិញ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការជ្ឍប្បវេណីលេខ ២៣២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការកំពូលដែលបានសំរេចសេចក្ដីមកនេះ មានការខុសឆ្គងផ្នែកសំភារៈប្រាកដមែន ។

ហេតុដូច្នេះ វិនិច្ឆ័យសេចក្ដី

១-ទទួលបណ្ដឹងសុំបកស្រាយសាលដីកា ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់លោក ជា រុំ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

២-កែតំរូវសាលដីការជ្ឍប្បវេណីលេខ២៣២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការកំពូល ត្រង់ចំណុចទី៣ នៃសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍លេខ ៧៥១ ចុះថ្ងៃទី៣០-១១-១៩៩៨ ពីទំហំ S_2=៥.៥៦៣៦ម^{២} ទៅជាទំហំ S_t=S_1+S_2 =១១,០៥០៤ម^{២} វិញ ។

៣-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤។